Sfântul

D ERAFIM

de Sarov

Vindecări minunate

din zilele noastre

Sfântul Serafim de Sarov
 *

Vindecări minunate din zilele noastre

Ediţie îngrijită de Vlad Herman

Traducerea din limba rusă de Natalia Lozan

Bucureşti

. e d i t u r a
'RTODOXIA
Ediţie îngrijită de Vlad Herman

Traducerea din limba rusă de

Natalia Lozan

Comenzi online:
www.librariaortodoxia.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

Sfântul Serafim de Sarov : vindecări minunate din zilele noastre / ed. îngrijită de Vlad Herman; o parte din text tradus de Natalia Lozan. -

Bucureşti: Ortodoxia, 2015

ISBN 978-606-93939-1-8

I. Herman, Vlad (ed.)

13. Lozan, Natalia (trad.)

235.3 Serafim de Sarov

929 Serafim de Sarov

Cuvânt înainte

Plecat la Domnul de peste 180 de ani, Sfântul Serafim de Sarov continuă să facă mari minuni pentru poporul rus, dar şi pentru toţi cei care îl cheamă în ajutor, indiferent de ţara în care trăiesc. O mică parte din aceste minuni sunt cuprinse în paginile de mai jos, care nu ar fi văzut lumina tiparului fără sprijinul şi permisiunea maicilor de la Mănăstirea Diveevo, unde se află astăzi moaştele Sfântului Serafim.

Minunatele mărturii au o importanţă deosebită în aceste vremuri, căci confirmă faptul că deşi a trăit în urmă cu aproape 200 de ani, Sfântul Serafim de Sarov nu s-a oprit niciodată din misiunea de a-i aduce pe oameni mai aproape de Dumnezeu.

De altfel, în carte sunt cuprinse câteva mărturii în care se arată cum atei au devenit buni creştini datorită intervenţiei minunate a Sfântului Serafim în viaţa lor.

Pentru cei care nu au reuşit să ajungă în Rusia la moaştele şi lacurile binecu-

vântate ale Sfântului Serafim, această carte vine ca o mângâiere şi mai ales ca o întărire a faptului că, deşi nu au cum să se roage "la faţa locului", pot să-l cheme prin rugăciune pe marele Sfânt al Ortodoxiei, pentru a le fi aproape.

După ce am citit pe larg viaţa Sfântului Serafim, acesta şi-a făcut loc în inima mea; astfel am considerat publicarea mărturiilor de mai jos necesară pentru cinstirea şi mângâierea atât a celor care îl iubesc, cât şi a celor care nu cunosc prea multe despre Sfântul Serafim de Sarov.

Vlad Herman

Vindecări minunate ale Sfântului Serafim de Sarov din zilele noastre

Mărturiile ce urmează au fost strânse prin strădania maicilor de la Mănăstirea Di- veevo, acolo unde se află Sfintele Moaşte ale Sfântului Serafim de Sarov.

Editura Ortodoxia mulţumeşte obştii

Mănăstirii Diveevo pentru dragostea cu care ne-au acordat dreptul de a traduce şi a publica aceste mărturii ale minunilor săvârşite de Sfântul Serafim de Sarov în zilele noastre.

Traducerea mărturiilor din limba rusă a fost făcută de către Natalia Lozan.

Sfinte Cuvioase Serafim, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Vindecarea şi primirea dreptei-credinţe. Arătarea Sfântului Serafim

Moscovitul Ruslan S. a povestit despre vindecarea şi primirea credinţei ortodoxe de către mama sa:

în anul 2004, pe mama a început să o doară limba. Medicii i-au stabilit diagnosticul: cancer în stadiul trei.

Apoi au început durerile groaznice.

Noi am intemat-o pe mama într-un spital din Moscova.

La 63 de ani a fost nevoită să urmeze un tratament de chimioterapie şi radiaţii.

Am început să vorbesc cu mama despre un eventual botez al ei şi i-am făcut cadou o carte despre viaţa Cuviosului Serafim de Sarov.

Spre marea mea bucurie, la 7 decembrie, de sărbătoarea Sfintei Muceniţe Ecaterina, mama mea a primit botezul cu numele Ecaterina.

Pentru data de 17 ianuarie era planificată şi intervenţia chirurgicală.

Se presupunea că va fi una foarte complicată, fiind posibilă şi amputarea completă a limbii.

în ajunul intervenţiei, mama s-a rugat Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu şi Cuviosului Serafim.

în timpul operaţiei a apărut o situaţie critică, tensiunea i-a scăzut brusc. Medicii nu aveau speranţe că mama va supravieţui.

Toată ziua de 18 ianuarie mama a (ost inconştientă, dar la 19 ianuarie, de Botezul Domnului, în salon a intrat un preot şi i-a stropit pe toţi cu aghiasmă, după care

mama şi-a revenit.

Mai apoi, mama ne-a relatat că după intervenţie i s-au o arătat Maica Domnului şi Cuviosul Serafim de Sarov.

Batiuşca Serafim s-a aşezat la o masă unde erau douăzeci de cărţi. Apoi el s-a ridicat, intenţionând să plece, imaginea lui s-a făcut abia desluşită şi în urma sa au dispărut câte puţin şi cărţile.

Mama, treptat a început se se vindece. Medicii ne-au spus că este un caz unic, căci i-a fost amputată jumătate de limbă, iar în locul acesteia i-au fost cusute ţesuturi preluate din mână.

Ulterior, mama a fost consultată de mai multe ori de numeroşi specialişti care au constatat vindecarea completă.

După externare ea s-a îmbisericit, a început să se mărturisească şi să se împărtăşească, dar despre faptul că acum era creştin-ortodoxă se ruşina să le spună oamenilor, mai ales rudelor care erau musulmani.

După doi ani, mama s-a îmbolnăvit din

nou. De această dată i s-a depistat o tumoare situată pe bronhii. Intervenţia chirurgicală era imposibilă.

"Probabil că m-am îmbolnăvit din nou, deoarece îmi era ruşine să le spun rudelor că am primit Taina Botezului", spunea mama.

Atunci i-a adunat pe toţi şi le-a mărturist că este botezată în credinţa creştin-ortodoxă.

Spre mirarea ei nimeni nu a ripostat. I-au spus doar că dacă aceasta îi este de folos, aşa să fie.

în timpul bolii ei, noi am vizitat Mormântul Domnului din Ierusalim. Boala s-a acutizat şi am chemat preoţii de câteva ori pentru Taina Sfântului Maslu. După fiecare slujbă, starea ei devenea mai bună.

Când situaţia s-a agravat şi mai mult, am chemat un preot care a împărtăşit-o pe mama.

A doua zi mama a decedat.

Din momentul în care mama a primit botezul şi până în ziua morţii au trecut 20

de luni - acele 20 de cărţi pe care mama le-a văzut alături de Cuviosul Serafim.

Sfântul Serafim m-a vindecat la coloană

Iritia din oraşul Samara povesteşte despre vindecarea sa de hernie de disc:

^

In toamna anului 2009 începuse să- mi amorţească piciorul stâng, această stare progresând tot mai mult, pentru ca în curând să nu mai simt partea stângă a corpului.

La investigaţia RMN, medicii au depistat trei hernii de disc, dintre care una în regiunea toracică care influenţa starea mea.

Medicul care făcuse investigaţia m-a avertizat că mi se va propune o intervenţie chirurgicală pe care nu ar trebui să o accept, căd dacă va fi atins un nerv, voi rămâne imobilizată la pat la doar 30 de ani.

în duminica următoare am cerut să se facă o rugăciune pentru sănătate către Cu-

viosul Serafim de Sarov şi la icoana Maicii Domnului „Grabnic Ascultătoarea".

înainte de aceste evenimente, în vara anului 2009, m-am înscris într-un pelerinaj la Diveevo. Acesta nu a meii avut loc, însă organizatorii au păstrat datele mele de contact.

După rugăciunea de duminică am primit un telefon de la organizatorii pelerinajului şi mi s-a propus să merg la Diveevo.

Pe drum simţeam că mă durea foarte tare spatele, iar la una din opriri am ieşit că să-mi îndrept puţin coloana, deoarece durerea era foarte puternică.

Una dintre pelerine mi-a spus că după ce mă voi închina Sfântului Serafim şi mă voi scălda în izvor, mă voi vindeca.

Eu i-am răspuns că ştiu şi cred şi că aştept de la Sfântul Serafim izbăvire.

Dimineaţa ne-am scăldat în izvorul Cuviosului Serafim de Sarov, am luat apă şi am plecat către mănăstire.

Rândul pelerinilor la moaştele Sfântului nu era prea mare şi cât am aşteptat mă rugam Sfântului Serafim, iar când mă apropiasem mai mult, am simţit că îmi vine să plâng şi nu mai vreau să plec de lângă el.

La slujba de seară îmi găsisem loc lângă un sfeşnic de care nimeni nu avea grijă. Am ridicat capul şi am văzut icoana Maicii Domnului „Grabnic Ascultătoarea" şi mi-am adus aminte din nou despre rugăciunea făcută prima dată şi m-am mirat de milostivirea Domnului faţă de mine, că m-a îndreptat către minunatul Diveevo!

După slujba de seară de la moaştele Sfântului Serafim de Sarov, unul din preoţii slujitori atingea cu toiagul Cuviosului peste locurile indicate ale celor bolnavi, aşa că m-am apropiat plângând şi l-am rugat şi eu pe părinte să mă atingă peste coloană, căci nu vroiam să fiu operată.

El m-a atins de câteva ori în forma Sfintei Cruci şi eu am plecat plângând să

mă închin încă o dată Cuviosului Serafim, de la care nicidecum nu vroiam să mai plec...

Drumul spre casă a fost deosebit de uşor, uitasem de problemele cu care am venit.

Acasă şi la serviciu toţi se minunau că nu mai aveam probleme cu coloana.

Dar cât de uimit era medicul!

El m-a întrebat cum de am reuşit doar în câteva zile să scap de amorţire...

Eu i-am spus că am fost la Diveevo şi că Sfântul Serafim m-a vindecat, prin mila lui Dumnezeu.

Cuviosul Serafim ne-a salvat

Maria Pavlovna B. scrie:

Cinstirea şi evlavia faţă de Cuviosul Serafim era una deosebită în familia noastră, iar ajutorul primit de la Sfântul Serafim l-am simţit de mai multe ori.

în copilărie, fratele meu s-a îmbolnăvit de o boală infecţioasă, iar medicii care au

venit au stropit toată camera cu o soluţie dezinfectantă şi ne-au spus că dimineaţa vor veni să-l interneze la spitalul de boli infecţioase.

Mama noastră era îngrozită că el va fi internat singur şi că, rămânând fără în-grijirea ei, nu va supravieţui. Cu lacrimi fierbinţi se ruga Sfântului Serafim.

Dimineaţa, medicii i-au făcut fratelui meu o analiză şi nu au mai depistat nici o infecţie aşa că au plecat, spre bucuria mamei mele.

Odată s-a îmbolnăvit sora mea: în gât i se formase un abces mare, care abia îi mai permitea să respire şi o făcea să sufere cumplit.

Mama, care avea o bucăţică din piatra pe care se ruga Cuviosul, a pus-o în apă şi după ce s-a rugat i-a dat surorii să bea. Abcesul s-a rupt şi sora mea a rămas în viaţă.

»**

în timpul celui de-al doilea război mondial, familia noastră fiind numeroasă, am fost evacuaţi lângă localitatea Tam-

bov, unde o duceam foarte greu: nu aveam ce mânca. Toate lucrurile pe care le-am adus cu noi le-am dat la schimb pe alimente.

Plecând de la Moscova, mama a luat cu ea Acatistul Cuviosului Serafim de Sarov, pe care îl citea zilnic.

Cuviosul ne-a salvat de la moarte atunci când noi eram deja foarte subnutriţi şi cu toate interdicţiile pe care le aveam, ne-am putut întoarce în anul 1943 la Moscova, unde imediat am început să primim raţia alimentară.

***

Mama noastră a decedat în anul 1999, la vârsta de 99 de ani. Cu doi ani înainte de moartea sa a rămas odată acasă cu sora mea.

Ele discutau ceva şi mama brusc a tăcut. La întrebarea surorii: «De ce ai tăcut?» — ea a răspuns: «Numai ce s-a apropiat de mine Cuviosul Serafim de Sarov, a stat puţin lângă mine, m-a privit şi a plecat».

Ea a arătat locul unde l-a văzut, deşi de doi ani era oarbă.

«Dar ce ţi-a spus el?» — a întrebat sora.

«Acest lucru a spus că nu trebuie să-l destăinui nimănui», a răspuns mama.

***

Fiul meu în vârstă de un an şi 2 luni s-a îmbolnăvit de pneumonie stafilococică bilaterală: febra nu mai scădea şi tot trupuşorul lui ardea. Ambulanţa l-a transportat de urgenţă la spital, dar mie mi s-a interzis îngrijirea lui acolo.

Eu îl vizitam zilnic şi îi imploram pe medici să-mi permită să fiu cu el, deoarece starea copilului devenea tot mai gravă.

După trei zile, medicii mi-au propus să rămân lângă el, fiindcă nu mai exista nici o speranţă: micuţul stătea întins nemişcat, nu mânca, pielea îi căpătase o nuanţă albăstruie-vânătă, abia de mai respira, nu mai deschidea ochii şi nu reacţiona la cele din jur. Tot ce făceau medicii rămânea fără nici un rezultat.

Mi-au spus că noaptea nu trebuie să

dorm şi să-l ţin tot timpul în poziţie ridicată, altfel poate apărea un edem pulmonar.

Atunci am înţeles că situaţia deja era la limită, dar cine mă putea ajută dacă medicii erau neputincioşi?

Mi-am adus aminte de o întâmplare din copilărie: aveam şase ani şi abia învăţam să citesc, iar mama mi-a dat o carte în care era descrisă viaţa Cuviosului Serafim. Mama mi-a povestit despre el şi a deschis cartea la pagina unde Sfântul Serafim hrăneşte din mână un urs, iar mie mi s-a părut extraordinar acest lucru.

Atunci m-am gândit că acest Bătrânel bun neapărat mă va ajuta. Şi iată că am început să mă rog cu cuvintele mele:

«Părinte Serafime, ajută-mă!».

Câte asemenea rugăciuni am spus, nu-mi aduc aminte; distrusă de durere, obosită, am aţipit, totodată luând şi mâna de la spatele copilului, astfel că el s-a întins pe pat.

M-am trezit abia dimineaţa când în salon au intrat câţiva medici şi în acel

moment băieţelul meu a deschis ochii, m-a îmbrăţişat cu mânuţele după gât şi abia desluşit a îngânat:

«Ma-a-ma».

Medicii au rămas înlemniţi, necrezând ceea ce vedeau, deoarece ei considerau că copilul nu va supravieţui.

Din acea zi copilul a început să se vindece...

El nu doar că a supravieţuit, dar la vârsta de douăzeci de ani a ajuns la Kursk, apoi a absolvit Seminarul Teologic din Moscova, apoi Academia Teologică, după care toată familia noastră s-a mutat la Kursk - localitatea de baştină a Cuviosului Serafim.

Mâinile şi picioarele au început din nou să i se îndoaie

Serafima Petroxma E. din oraşul Pocrov povesteşte:

în anul 1992 am adus-o la Diveevo pe mama mea Antonina Andreevna, născută în anul 1915, care suferea de poliartrită

cronică, nu i se mai îndoiau mâinile şi picioarele.

Cât a stat la rând pentru a se închina moaştelor Cuviosului Serafim, se ruga tot timpul:

„Batiuşca Serafim, atât de mult vreau să mă închin ţie, dar nu pot să îngenunchez. Ajută-mă!"

Atunci când s-a apropiat de Sfintele Moaşte, a putut să îngenuncheze şi de atunci mâinile şi picioarele au început din nou să i se îndoaie.

îndrumarea Sfântului Serafim spre călugărie

Călugăriţa E. ne-a relatat cum Cuviosul Serafim a îndrumat-o la Mănăstirea Diveevo:

In anul 1998, lucram într-o biserică, la mănăstire nici nu mă gândeam. Pe data de 30 iulie, în oraşul nostru s-a adus o părticică din moaştele Cuviosului Serafim. Toţi au mers să se închine, iar eu

trebuia să rămân în biserică.

M-am întristat, însă seara parohul bisericii m-a luat cu el.

Apropiindu-mă de Sfintele Moaşte, pe neaşteptate mi-a venit în gând rugăciunea:

„Ajută-mă să devin călugăriţă!".

După aceste evenimente, mătuşa diaconului nostru m-a invitat să merg cu ea într-o călătorie la Nijnii Novgorod.

Mi-a spus că mănăstirea unde sunt Sfintele Moaşte ale Cuviosului Serafim este în apropierea oraşului Nijnii Novgorod şi vom putea merge şi acolo.

Nu aveam banii, dar părintele mi-a dat suma necesară pentru călătorie.

Plecasem pentru o săptămînă, dar când a venit vremea să mă întorc, nu puteam pleca, deoarece mă cuprindea o tristeţe apăsătoare.

Atunci l-am rugat pe Batiuşca Serafim:

„Ajută-mă să pot pleca acasă, dar să mă întorci înapoi".

Atunci tristeţea a dispărut.

Pe tot parcursul drumului eram foarte fericită.

După ce am ajuns acasă, după un timp a murit tatăl meu, iar mama mea era bolnavă şi nu o puteam lăsa singură. Mă gândeam că nu voi mai putea pleca la mănăstire, căd nu-mi pot lăsa mama singură.

Pe neaşteptate, toate s-au rezolvat: nepotul meu s-a căsătorit şi împreună cu soţia au rămas să locuiască în apartamentul surorii mele, iar sora cu fiica sa au hotărât să se mute la mama.

Şi din nou matuşca diaconului m-a invitat la Nijnii Novgorod - aşa am şi ajuns aici.

Mi-a spus că mănăstirea unde sunt Sfintele Moaşte ale Cuviosului Serafim este în apropierea oraşului Nijnii Novgorod şi vom putea merge şi acolo.

Nu aveam banii, dar părintele mi-a dat suma necesară pentru călătorie.

Plecasem pentru o săptămînă, dar când a venit vremea să mă întorc, nu puteam

pleca, deoarece mă cuprindea o tristeţe apăsătoare.

Atunci l-am rugat pe Batiuşca Serafim:

„Ajută-mă să pot pleca acasă, dar să mă întorci înapoi".

Atunci tristeţea a dispărut.

Pe tot parcursul drumului eram foarte fericită.

După ce am ajuns acasă, după un timp a murit tatăl meu, iar mama mea era bolnavă şi nu o puteam lăsa singură. Mă gândeam că nu voi mai putea pleca la mănăstire, căci nu-mi pot lăsa mama singură.

Pe neaşteptate, toate s-au rezolvat: nepotul meu s-a căsătorit şi împreună cu soţia au rămas să locuiască în apartamentul surorii mele, iar sora cu fiica sa au hotărât să se mute la mama.

Şi din nou matuşca diaconului m-a invitat la Nijnii Novgorod - aşa am şi ajuns aici.

Un seminarist se vindecă de durerile de la stomac

La 15 ianuare 1996, de sărbătoarea de iarnă a Cuviosului Serafim, în timpul dtirii Acatistului Sfântului, s-a vindecat seminaristul P. de la Lavra Serghiev - Posad. Din cauza durerii de stomac pe care o avea nid nu se putea mişca.

I s-a spus să bea puţin ulei cald de la candela de la moaştele Cuviosului. El a acceptat sfatul, după care durerea a cedat.

La următoarea sa vizită la Diveevo, seminaristul a spus că de atunci nu a mai avut dureri la stomac.

„Scaldă-te în izvorul meu!"

Despre câteva cazuri de ajutor minunat de la Mănăstirea Diveevo au relatat şi vânzătorii care lucrează la magazinul mănăstirii de pe lângă izvorul Cuviosului Serafim.

Un bărbat a cerut să i se vândă cin-cizeci de căciulite sfinţite de la moaştele

Cuviosului Serafim şi a povestit că atunci când fiul său a avut un accident şi trebuia să i se facă craniotomie (deschidere chirurgicală a craniului pentru a putea ajunge la creier, n. red.), el a cerut ca intervenţia să fie amânată pentru două ore. A alergat acasă după o asemenea căciuliţă şi a pus-o pe capul fiului, după care nu a mai fost necesară intervenţia planificată. Acum fiul este sănătos.

***

O femeie a cumpărat douăzeci şi cinci de cămăşi pentru scăldarea în izvor.

O parte a cămăşilor (atât cât a fost posibil) le-a îmbrăcat pe ea şi s-a scăldat în izvor, iar restul cămăşilor le-a înmuiat în izvor.

Evident că ceilalţi au întrebat-o care e motivul pentru care face asta.

Ea a povestit că la vizita sa anterioară la Mănăstirea Diveevo s-a scăldat într-o cămaşă asemănătoare, iar când a ajuns acasă a aflat că uneia dintre prietenele sale medicii i-au depistat cancer la organele

feminine şi este necesară o intervenţie urgentă.

A sfătuit-o ca atunci când va merge la investigaţii să îmbrace cămaşa în care ea s-a scăldat la Diveevo.

Prietena i-a urmat sfatul şi după toate analizele efectuate, medicii i-au spus că nu mai este necesară operaţia.

***

Odată au venit la izvor un bătrânel şi o bătrânică şi au povestit că ambii suferă de boli cardiace, iar ea mai este diagnosticată şi cu cancer.

Şi iată că, atunci când data trecută soţul a hotărât să se scalde în izvor şi a încercat să-şi convingă şi soţia să-i urmeze exemplul, iar ea se împotrivea, de undeva a apărut un bătrânel, pe care l-au văzut doar aceşti doi soţi şi a început să o convingă:

«Scaldă-te în izvorul meu!».

Ea s-a scăldat, şi atunci acest bătrânel i-a spus:

«Vezi, doar ţi-am spus că te voi vindeca!».

Şi a dispărut.

Vindecarea a avut loc cu adevărat.

***

în magazinul de la izvor au intrat odată nişte ţigani - o pereche de tineri.

El a cerut sfat deoarece cineva, din invidie, îi făcuse vrăji soţiei sale şi ea acum nu mai reacţionează la nimic.

Vânzătorii i-au recomandat să ia sticluţe cu untdelemn sfinţit de la moaştele Cuviosului şi apă din izvorul său şi i-au sfătuit cum să le folosească.

Peste o săptămână, soţul s-a întors şi a spus că soţia se simte mai bine şi a mai cerut un set de sticluţe.

La următoare vizită a spus că soţia şi-a revenit pe deplin, iar încă peste o săptămână toată tabăra ţiganilor a venit după ulei sfinţit şi apă de la izvorul Cuviosului.

Tatăl meu a scăpat de suferinţă cu ajutorul Sfântului Serafim

Aducem mulţumire Cuviosului Se-

rafim, Făcătorului de minuni de la Sarov, Cuvioaselor Alexandra, Marfa şi Elena de la Diveevo pentru rugăciunile lor în faţa prestolului Sfintei Treimi pentru ajutorul, iertarea şi vindecarea tatălui meu, robul lui Dumnezeu Valentin de boli grele.

El a suferit o fractură de şold, având totodată şi insuficienţă cardiacă.

Mai mult de doi ani tata nu a putut merge, rănile de la picioare nu se vindecau, iar din acest motiv suferea cumplit şi nu putea dormi nopţile.

Medicii ne-au spus că tata nu va mai putea merge niciodată şi că zilele lui simt numărate.

Dar tata nu a deznădăjduit şi a cerut Domnului şi sfinţilor de la Diveevo întărire în suferinţă şi vindecare.

în iunie2000, eu, roaba lui Dumnezeu, Tatiana din oraşul Nejin, regiunea Cemigov, am vizitat Mănăstirea Diveevo şi m-am rugat pentru vindecarea tatălui meu.

La doar o săptămână după revenirea de la Diveevo, tatăl meu deja mergea singur şi era foarte bucuros!

Rugăciunile noastre au fost ascultate şi rănile s-au vindecat, a dispărut inflamaţia şi roşeala.

în prezent, în iulie 2002, am venit în acest loc sfânt pentru a mulţumi pentru minunea înfăptuită - vindecarea tatălui.

Slavă ţie Dumnezeul nostru, Slavă ţie!

Bunico, unde este umflătura?

O pelerină din Moscova, Tatiana Z., relatează:

în anul 2001, pe 1 mai, am fost într- un pelerinaj la Diveevo şi Dumnezeu m-a îndrumat să iau puţin pământ de la mormintele Cuvioaselor Alexandra, Elena şi Marfa.

In aprile 2002 mi s-a dezvoltat o tumoare pe partea stângă a corpului deasupra coastelor, care atinsese mărimea unui pumn de copil.

Două săptămâni am suferit dureri puternice, dar totuşi nu m-am adresat unui

medic.

în ajunul vindecării, înainte de a mă pune la somn, m-am rugat, apoi am citit viaţa Sfintelor Alexandra, Marfa şi Elena (ucenicele Cuviosului Serafim n.tr.). Iar dimineaţa, privirea mea s-a oprit asupra pământului adus de la mormintele lor.

Am luat pământul şi am citit troparul Cuvioaselor. L-am rugat pe nepotul meu să-mi ungă locul tumorii cu untdelemnul sfinţit de la moaştele Cuviosului Serafim de Sarov, apoi am pus şi pământul lângă tumoare.

După vreo zece minute, nepoţelul m-a întrebat:
«Bunică, te simţi mai bine?»

El înţelesese acest lucru după faţa mea, căd ea nu mai era schimonosită de durere...

Atunci când vorbeam cu nepotul, el îmi netezea cu mânuţa locul tumorii şi deodată m-a întrebat:
"Bunico, dar unde este umflătura?"

Practic, în aceste zece minute au dispărut şi durerea şi umflătura.

Acum, la 3 mai, am venit din nou aid pentru a-i mulţumi Sfintei Cuvioase Alexandra şi Sfântului Serafim pentru vindecare.

Un ateu se vindecă sufleteşte şi trupeşte

Prima mea călătorie la Diveevo mi-a schimbat întreaga viaţă, m-a făcut din ateu un adevărat credincios.

Datorită rugăciunilor Cuviosului Serafim am dobândit credinţa în Dumnezeu.

M-am îmbisericit şi am început să mă tămăduiesc sufleteşte.

Dumnezeu a bătut încetişor la uşa inimii mele şi m-a atins cu Harul Său.

Dumnezeu vindecă nu doar sufletele, ci şi îi aduce la Sine, prin mijlocirea sfinţilor, pe cei rătăciţi.

începând din anul 1998, perioadă în care am făcut serviciul militar, am suferit câţiva ani de ciuperca piciorului, o boală infecţioasă destul de grea.

Primăvara şi vara mâncărimea produsă de boală era insuportabilă, uneori îmi scărpinam picioarele până la sânge.

Am încercat toate tipurile de unguente cunoscute de mine. Mă smerisem cu această boală.

Şi deodată m-am vindecat.

A trecut mai mult de un an de când m-am afundat, de Praznicul Botezului Domnului, la 19 ianuarie 2002, în izvorul Sfântului Serafim şi de atunci boala nu m-a mai chinuit.

Acesta este doar unul din momentele în care Sfântul Serafim a intervenit în viaţa mea.

Dar câte alte probleme cotidiene s-au rezolvat prin rugăciunile sale!

Uneori doar în gând spun:

„Părinte Serafim, ajută-mă, roagă-te pentru mine!" — şi toate lucrurile bune sunt înfăptuite cu binecuvântarea sa.

Chiar de la începutul întoarcerii mele pe calea credinţei l-am considerat pe Sfântul Serafim drept mijlocitorul meu către Dumnezeu, deoarece onomastica mea e la

1 august, în ziua aflării moaştelor Sfântului Cuvios Serafim de Sarov.

Cuvioase Părinte Serafim, roagă-te lui Dumnezeu, pentru noi!

Robul lui Dumnezeu, Roman,
Ianuarie 2003

Vindecarea mea şi întoarcerea soţului la Biserica lui Hristos

Cu o profundă recunoştinţă pentru vindecarea primită la izvorul Cuviosului Serafim şi despre minunata revenire la Dumnezeu a soţului ne-a relatat o femeie din oraşul Ju- covsk, regiunea Kaluga:

Dragi maici ale Mănăstirii Diveevo! Permiteţi-mi să vă relatez despre minunata vindecare pe care am primit-o după scăldarea în izvorul Sfântului Serafim.

La începutul lui decembrie 1991 am vizitat mănăstirea dumneavoastră.

La 4 decembrie m-am mărturisit şi am primit Sfintele Taine, iar pe data de 5 decembrie am mers la izvorul Sfântului

Serafim.

Până la acest pelerinaj am suferit pe parcursul a 25 de ani de o inflamaţie a rinichiului drept. în perioadele de acutizare a bolii, durerile erau insuportabile.

^

In una din aceste perioade am şi fost în pelerinaj, dar am hotărât să nu mă scald în izvorul Cuviosului, căci aveam o credinţă slabă.

în ultimul moment m-am răzgândit şi am cumpărat o cămaşă pentru a intra în izvor. Durerea a trecut imediat şi de atunci nu a mai revenit.

Totodată mă rugam cu osârdie pentru soţul meu. El aproape că nu credea în Dumnezeu şi la biserică era un oaspete rar. M-am rugat stăruitor pentru el Cuviosului Serafim.

Când am revenit din pelerinaj, au venit în vizită nişte prieteni şi eu le-am povestit despre călătorie.

Soţul privea în tavan, de parcă nici nu mă auzea.

L-am întrebat de ce nu mă ascultă, iar

el mi-a răspuns că se gândeşte şi se miră de ce nu merge la biserică.

De atunci a început câte puţin să postească, să citească cărţi duhovniceşti şi să meargă la biserică.

Simt convinsă că toate acestea s-au întâmplat cu mijlocirea Sfântului Serafim.

Cu dragoste, roaba lui Dumnezeu Ludmila.

Dispariţia eczemei după mulţi ani de chinuri

La o expoziţie a Mănăstirii Diveevo s-a apropiat şi Elena K. din Moscova, care a relatat despre două întâmplări minunate în care a primit ajutorul Sfântului Serafim de Sarov:

în copilărie am suferit cumplit de o eczemă: la început îmi apăruse pe mâini, apoi şi pe faţă. A apărut atunci când au divorţat părinţii mei. Eu pe atunci aveam doar 5 anişori.

îmi era foarte greu şi era dureros, iar

copii râdeau de mine.

Aşa am trăit până la 24 de ani.

M-am căsătorit şi am născut doi copilaşi, dar boala rămânea la fel de chinuitoare.

Erau zile când nici nu puteam să strâng mâna în pumn, cu atât mai mult să ţin un ac în mână.

în anul 1992, am ajuns pentru prima dată la Diveevo.

Tot atunci, conducătoarea grupului ne-a invitat la maica stareţă. Am vorbit puţin cu ea, iar apoi a început să ne întrebe despre problemele cu care am venit.

M-am plâns atunci că din cauza bolii nu pot face mai nimic.

Ea mi-a răspuns: «Da, nu poţi».

A doua zi, de grupul nostru s-a apropiat o maică trimisă de stareţă şi a întrebat:

«Unde este acea tânără cu mâinile bolnave?».

Şi m-a condus din nou la maica stareţă, care, cu o înfăţişare deosebit de solemnă şi

luminoasă, mi-a întins o sticluţă cu ulei:

«Ia acest untdelemn de la candela icoanei de la Poceaev, spune o rugăciune şi unge mâinele. Şi ulei de la moaştele Cuviosului Serafim să iei, unge-te cu el, rugându-te».

Iar în încheiere mi-a spus:

«Dacă acestea nu-ţi vor ajuta, atunci nimic nu te va putea ajuta».

M-am simţit deosebit de bine după cuvintele ei. Am făcut totul cum mi s-a spus. Am cumpărat două iconiţe, cea de la Poceaev şi a Cuviosului Serafim, le- am pus pe masă, iar în faţa lor vasele cu ulei.

In fiecare zi mă rugam, apoi mă ungeam cu uleiul primit.

Aşa a trecut o săptămână.

Apoi am observat că eczema a dispărut.

Am mers pentru o consultaţie la medici, m-au examinat şi mi-au spus cu mirare că organismul meu s-a revigorat şi s-a vindecat.

M-am bucurat mult, altădată nici nu puteam privi o ciocolată, dar acum am putut să mănânc o ciocolată întreagă şi nu mi s-a întâmplat nimic...

A doua întâmplare minunată s-a petrecut recent în Mănăstirea Diveevo.

Fiica mea Ana şi-a fracturat o mână.

în jur s-au adunat oamenii, toţi venind cu câteva sfaturi. Unii spuneau că trebuie de urgenţă să plecăm la spital, alţii insistau să mergem la moaştele Cuviosului Serafim.

Ne-am îndreptat spre Sfintele Moaşte şi ne-au deschis racla.

Ana a pus mâna deasupra Sfintelor Moaşte şi imediat a apărut şi o femeie care i-a îndreptat fetei osul radial şi i-a spus să citească rugăciunea «Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te!».

Am ajuns acasă, iar soţul a început să ne certe că nu am consultat un medic.

Am mers la spital, i-am făcut radiografia, iar medicul ne-a spus:

«Este o minune, osul a revenit la poziţia iniţială şi totul este în ordine».

Uşurarea suferinţelor tatălui meu

Dintre minunile Cuviosului Serafim de Sarov voi aminti despre uşurarea suferinţelor tatălui meu, Alexei Fiodorovici, înainte de moarte - scrie medicul Alexei I., din oraşul Odessa.

Din luna martie 1989, tatăl meu suferea de cancer la vizica urinară. A fost operat de trei ori, dar boala nu a cedat. Tumoarea i-a invadat ganglionii limfatici, iar ca rezultat s-a umflat piciorul stâng şi a început să aibă dureri puternice.

în vara anului 1991, Sfintele Moaşte ale Cuviosului Serafim se aflau la Catedrala Botezul Domnului din Moscova.

Sora mea şi cei trei copii ai ei care locuiau în Moscova au mers pentru a se închina. S-au rugat cu credinţă pentru tatăl şi bunicul lor.

Şi Sfântul ne-a ajutat.

în acele momente când ei se rugau,

tatăl meu a simţit cum durerea a dispărut.

După un timp el a putut să se ridice din pat şi să se mişte fără cârjă sau cu ajutorul cuiva.

Apoi durerile au reapărut, dar erau mult mai slabe şi tata s-a putut folosi de piciorul bolnav până în ultima zi a vieţii sale.

Mare este Cuviosul Serafim!

Fiica mea a rămas în viaţă datorită Sfântului Serafim

M-au îndemnat şi durerea şi bucuria să scriu aceste rânduri, scrie o creştină din regiunea Krasnodar K.

La 24 ianuare anul 2001, fiica mea a fost de urgenţă transportată la spital într-o stare gravă. în aceeaşi noapte ea a suferit o intervenţie chirurgicală complicată.

Mai mult de o lună medicii au luptat pentru viaţa ei.

Apoi ea a fost conectată la un aparat de

întreţinere artificială a organismului. Aproape nu mai existau speranţe că ea îşi va reveni.

întâlnind-o pe roaba lui Dumnezeu Galina, i-am relatat despre durerea mea. Ga mi-a dat o broboadă care fusese atinsă de moaştele Cuviosului Serafim şi m-a sfătuit s-o pun pe capul fiicei bolnave.

în aceeaşi zi, cu credinţă şi pace în suflet am mers la spital şi am pus broboada pe capul fetei.

în ziua următoare ea a fost transportată la spitalul raional şi atunci i-am rugat să nu-i dea jos broboada.

Doctoriţa s-a dovedit a fi şi o bună creştină şi mi-a îndeplinit dorinţa, menţionând:

„Sunt foarte puţine şanse pentru vindecare, dar să avem credinţă în Dumnezeu, toate sunt în mâinile Lui".

Ne-am rugat împreună şi îmi apăruse o convingere că fiica mea va trăi. Peste o săptămâna ea a început să manifeste semne de viaţă, iar peste o lună şi jumătate, deşi

fiind încă foarte slăbită, a fost externată din spital.

Doar datorită milei lui Dumnezeu şi ajutorului Cuviosului Serafim de Sarov fiica mea a rămas în viaţă».

Cu Sfântul Serafim în maşină

Un bărbat ne-a povestit despre călătoria sa cu maşina.

Mergând pe drumul Arzamasului, a văzut un bătrânel care se întorcea de la câmp.

S-a oprit şi i-a oferit loc în maşină şi şi-a continuat drumul. Dar bătrânelul a început să-l certe pentru păcatele sale şi i-a spus să meargă la mănăstire.

Şoferul s-a supărat pentru cuvintele dure şi i-a spus:

«Am vrut să-ţi fac un bine, dar tu mă cerţi! Coboară imediat!»

Şi l-a dat jos pe bătrânel...

Totuşi trecând pe lângă Diveevo, a hotărât să intre la mănăstire.

A intrat în Biserica Sfintei Treimi şi cu

mirare şi-a descoperit pasagerul din maşină în icoana Cuviosului Serafim de Sarov.
Atunci a strigat:

«El a mers cu mine în maşină. El era!»

"Bună ziua, Alexei!"

Unul din binefăcătorii de la Diveevo a relatat că deşi era ca şi mulţi alţii botezat, la biserică nu mergea, bea şi fuma.

Odată a avut nişte dureri puternice de la o colică renală. El stătea întins în pat, iar în faţa lui era aşezată icoana Cuviosului Serafim de Sarov pe care o adusese de la biserică soţia sa.

Bărbatul i s-a adresat Cuviosului Serafim:
«Vindecă-mă şi eu voi crede!».

Durerea a trecut, iar el a uitat de promisiunea sa.
Boala însoţită de durere a revenit.

Şi din nou bărbatul a cerut vindecare de la Sfântul Serafim. Când s-a vindecat şi de această dată, a plecat la Diveevo şi atunci când s-a aplecat să se închine moaştelor Cuviosului Serafim, acesta i-a

spus:

«Bună ziua, Alexei!»

Un bărbat scapă de droguri după baia la izvorul Sfântului Serafim

Serghei K. din localitatea Kstoc, regiunea Nijegorodsk, a căzut din tinereţe în lanţurile drogurilor.

în anul 1996, mama sa l-a convins să meargă împreună cu soţia şi copilul la Diveevo şi acolo să se şi cunune.

Au mai trecut trei ani şi nici un fel de tratament nu aducea vindecare.

Serghei se chinuia singur, aducând suferinţă şi celor din jur. îşi dorea vindecarea, dar nimic nu îl ajuta.

A vizitat din nou Mănăstirea Diveevo.

A mers la izvorul Cuviosului Serafim, iar acolo s-a întâmplat o minune.

Serghei a povestit că, după ce s-a scufundat rostind o scurtă rugăciune, a simţit că de pe sufletul lui căzuse ceva

negru şi greu şi a simţit o bucurie şi o

pace lăuntrică, de parcă o lumina ii intrase în suflet.

El a simţit că din viaţa lui au plecat pentru totdeauna drogurile, alcoolul, ţigările şi alte patimi distrugătoare.

Astăzi Serghei e un soţ şi un tată bun şi încearcă să ducă o viaţă duhovnicească.

Vindecarea miraculoasă a unui monah de la Sfântul Munte Athos

Părintele Mitrofan de la Mănăstirea Caracalu din Sfântul Munte Athos, a avut mereu o evlavie deosebită faţă de Cuviosul Serafim de Sarov.

în anul 2001, el a vizitat Rusia şi a participat la hramul de iarnă a Sfântului Serafim din data de 15 ianuarie.

După aceasta, în anul 2002 el a suferit

o criză de apendicită cu dureri insuportabile şi se discuta despre o intervenţie chirurgicală, de care Părintele se temea foarte mult.

Cu o credinţă puternică şi cu o

rugăciune fierbinte pentru vindecare, el s-a adresat Cuviosului Serafim, şi-a uns locul bolnav cu untdelemn sfinţit de la moaştele Cuviosului şi a simţit cum boala a cedat.

De atunci, călugărul st* bucură şi îi mulţumeşte C'wvIHN,,I, rafim pentru minunea înl.ipimM

Putem adaugă că l>hni. • slujeşte părintele Mitrofnn biserică de la Muntele AIIHW locul obişnuitei icoane a MAntulm Botezătorul din iconostas tradiţiei greceşti), este .impl.i < i Cuviosului Serafim de Sarov

ft. MU
MINUNATE

Vindecarea i •, tu IH Im hnlnave

• . .· » . • ,il>ii Im I hnimczeu Alev- fH-
lninaj la Mănăstirea >■cu o
sinceră
bolnave.

Pe

•ui. I. ., nul sunt bolnavă
pantaloNii I VAI A

■ tm .tjtni cu picioarele
i .... i< i era vară,

nopţile, căd să mă
odih- dimineaţă,
ţtttfM*.

*1.1,Mivi III i/vorul Cuviosu-
ilormit paisprezece ore

De atunci, călugărul se simte bine, se bucură şi îi mulţumeşte Cuviosului Serafim pentru minunea înfăptuită.

Putem adaugă că biserica unde slujeşte

părintele Mitrofan este unica biserică de la Muntele Athos unde, în locul obişnuitei icoane a Sfântului Ioan Botezătorul din iconostas (conform tradiţiei greceşti), este amplasată icoana Cuviosului Serafim de Sarov.

Vindecarea picioarelor bolnave

în anul 1999, roaba lui Dumnezeu Alevtina a plecat într-un pelerinaj la Mănăstirea Diveevo, la Sfântul Serafim, cu o sinceră credinţă în vindecarea picioarelor ei bolnave. Ea scrie:

Mă dureau foarte tare pidoarele. Pe parcursul a zece ani de când sunt bolnavă nu puteam dezbrăca dorapii şi pantalonii niri iarnă, nid vară.

Şi la Diveevo am ajuns cu pidoarele bandajate în cârpe de lână, deşi era vară, în luna iulie.

De obicei nu dormeam nopţile, căd durerile nu-mi permiteau să mă odihnesc şi adormeam abia spre dimineaţă, chinuită

de durere.

După scăldarea în izvorul Cuviosului Serafim, am dormit paisprezece ore neîntrerupt.

Acasă m-am întors cu picioarele vindecate şi deja de doi ani nu le mai bandajez.

îi mulţumesc lui Dumnezeu că prin mijlocirea Cuviosului Serafim, El mi-a dăruit vindecare.

în afară de aceasta am primit untdelemn sfinţit.

Roaba Lui Dumnezeu Alexandra după ce şi-a uns cu el picioarele, s-a vindecat de cangrenă şi astăzi se simte bine. De la boala de care suferea piciorul drept era aproape tot negru şi acum ambele picioare sunt la fel de albe.

Ea îi mulţumeşte Domnului pentru vindecare.

Roaba lui Dumnezeu Alevtina

ft. MU
MINUNATE

Eu văd, mă auziţi, văd!

La 23 septembrie 1991 am aflat despre un caz de vindecare minunată la izvorul Cuviosului Serafim din Ţâganovca. Amestecând limbile rusă şi ucraineană, o creştină fericită din oraşul Luţk a povestit:

Grupul de pelerini a venit la izvor şi a început să citească Acatistul Cuviosului Serafim. Neonila aproape că se hotărâse să nu se scalde, deoarece era destul de frig, dar s-a gândit:

«Cum voi merge la spovedanie şi voi primi Sfintele Taine, dacă nid să-mi scald păcatele nu pot», - şi a intrat în apă.

«Afundă-te cu tot cu cap», - o sfătuiau ceilaţi.

«Când am ieşit, - îşi aduce aminte - era totul umed, iar ochii îmi păreau că sunt plini de apă şi brusc a căzut o pieliţă de pe ochi, iar totul a devenit plin de culoare, frumos şi minunat!»

I
V

«Eu văd, mă auziţi, văd!», - a strigat Neonila cu bucurie.

Până atunci avuse un grad ridicat de miopie, încât nu era în stare să citească şi deodată s-a vindecat şi a văzut totul atât de luminos şi de clar că a putut desluşi chiar şi scrisul mic cu care era scris Acatistul Cuviosului Serafim de Sarov.

«Strigam de bucurie atât de tare, încât răsuna peste întreaga pădure de la Sarov», - povestea ea.

Când citeau rugăciunile de mulţumire, încă o femeie a început să vadă mai bine - chiar femeia care dtea; ea nid măcar nu se scăldase, doar băuse apă de la izvorul Cuviosului Serafim.

După un an s-a născut bebeluşul mult aşteptat

Elena din oraşul Samara suferea foarte mult din cauza faptului că ea şi soţul ei nu aveau copii.

în luna iulie 1999 au plecat împreună

cu o prietenă la Diveevo pentru a se ruga Cuviosului Serafim pentru naşterea unui copil, tot aşa cum la începutul secolului, în anul 1903, se rugau acestui mare sfânt şi familia regală pentru naşterea unui moştenitor.

Şi după cum în familia ţarului Nicolae al II-lea a apărut mult aşteptatul moştenitor, tot aşa şi credinţa sinceră în ajutorul binecuvântat al Cuviosului Serafim nu a rămas zadarnică nici pentru Elena.

în anul următor, în familia lor s-a născut un băieţel.

Iată ce ne scrie:

«La Diveevo m-am împărtăşit cu Sfintele Taine, m-am scăldat în câteva izvoare şi m-am rugat stăruitor pentru a dobândi prin mila lui Dumnezeu un prunc.

După ce ne-am întors acasă, am mai vizitat împreună cu părinţii şi soţul meu şi izvorul tămăduitor din Taşlu.

Şi după zece luni în familia noastră a apărut fiul nostru Pavel.

Slavă Lui Dumnezeu pentru toate!

Fie ca istorisirea mea să fie de folos oamenilor şi spre Slava Lui Dumnezeu».

Fiul nostru a devenit student

Militarul Alexandru a cărui familie trăieşte în oraşul Smolensk ne-a relatat despre ajutorul minunat al Maicii Domnlui şi al Cuviosului Serafim pe care l-a primit fiul său Constantin la intrarea la facultate.

La cursurile de admitere, Constantin a avut un rezultat foarte bun şi putea să nu susţină examenele de admitere. Totuşi îl punea pe gânduri nota 4[1] obţinută la cursul de chimie şi pentru a-şi îmbunătăţi rezultatele a hotărât să susţină examenele cu ceilalţi candidaţi.

A susţinut examenul de admitere şi a obţinut doar nota 3.

Următoarele trei zile, întreaga familie a înălţat rugăciuni fierbinţi pentru el, atât

I în Rusia sistemul de notare este de la 1 la 5, iar 5 este nota maximă. Nota de trecere este 3, adică suficient.

acasă, cât şi la biserică. De două ori s-au făcut slujbe speciale pentru ajutorul Maicii Domnului şi al Cuviosului Serafim.

Alexandru scrie:

«Am mers la catedrală. M-am rugat acolo în faţa icoanei Cuviosului Serafim, m-am închinat icoanei Făcătoare de Minuni a Maicii Domnului din Smolensk. M-am rugat pentru fiul meu. Mai mult de o oră şi jumătate nu m-am ridicat din genunchi. în ultima zi ne-am rugat cu toţii.

A doua zi am mers la Universitate şi am aflat că Constantin a devenit student şi nu doar atât, dar şi că va face studiile fără plată. Bani pentru achitatea taxei şcolare nici nu aveam. Aşa o bucurie am primit.

Prin rugăciunile şi mijlocirea Maicii Domnului şi ale Cuviosului Serafim, fiul nostru a devenit student. Am mers la catedrală şi am lăsat spre pomenire două slujbe de mulţumire către toţi sfinţii».

ft. MU
MINUNATE

Vindecarea rinichiului la izvorul Sfântului Serafim

Călugăriţa A. povesteşte:

Până la intrarea mea în mănăstire ca monahie, am vizitat Diveevo ca pelerin. Aveam un rinichi bolnav, era în stadiul iniţial de hidronefroză, dar de dureri sufeream de vreo 10 ani.

în anul 1998, am ajuns pentru prima dată la izvorul Cuviosului Serafim. Am intrat în apă cu rugăciune. Atunci când m-am scufundat, parcă cineva m-a lovit cu mâna peste rinichi. Am ieşit rapid din apă cu lacrimi în ochi:

„Iată aşa Batiuşca Serafim m-a întâlnit".

Mă durea foarte tare. Am stat circa o săptămână la mănăstire şi timpul s-a scurs foarte repede.

M-am întors acasă şi după aproximativ o lună am observat că nu mă mai doare nimic.

Primisem binecuvântare de a pleca la mănăstire, dar mă gândeam că invalizii nu prea sunt necesari la o mănăstire care se reconstruieşte. Astfel, Baduşca m-a vindecat ca să pot ajunge la mănăstirea sa.

Ulterior, fiind examinată de un medic în oraşul Anapa - unde locuiam înainte de intrarea în monahism - şi depistându- mi cicatrici pe rinichi m-a întrebat:

„Ce s-a întâmplat?"

Eu i-am răspuns:

„Am avut hidronefroză".

Medicul a rămas uimit.

Lumina slavei lucrurilor minunate de la Diveevo ajunge şi ia marginea pământului, chiar şi în Anapa.

Vindecarea piciorului unui băiat de 10 ani

La 24 iulie 2008 Ivan, un băiat de zece ani, după Sfânta Liturghie ieşea din Mănăstirea Diveevo.

La poarta mănăstirii, piciorul i-a nimerit sub roţile unui autobuz. Piciorul s-a înroşit, s-a umflat şi a apărut o rană adâncă. Era evident că trauma este serioasă şi că au avut de suferit şi oasele piciorului.

Maicile i-au recomandat să ungă piciorul cu apă de la izvorul Cuviosului Serafim, iar apoi să pună şi untdelemn sfinţit de la moaştele Sfântului.

Când a ajuns şi ambulanţa, medicul a confirmat că situaţia este destul de gravă: osul probabil este rupt în mai multe locuri.

Dar când s-a făcut radiografia, s-a dovedit că osul este nevătămat. Mai mult decât atât, piciorul a început să se desumfle.

Tatăl copilului l-a adus în braţe la moaştele Cuviosului să-i mulţumească, iar peste puţin timp Ivan deja se putea mişca singur, călcând încet pe piciorul rănit.

Reparaţia autobuzului stricat

Enoriaşii bisericii Sfintei Treimi

Dătătoare de Viaţă din Voronţovo au relatat că la 26 mai 2001, la Diveevo a plecat un grup de copii pentru a se închina moaştelor Cuviosului Serafim de Sarov.

Călătoria decurgea fără probleme şi copii aşteptau cu nerăbdare să ajungă la mănăstire, dar în apropierea oraşului Arzamas, autobuzul s-a defectat.

Au aşteptat mai mult de două ore. Şoferul epuizat nu mai ştia ce ar putea să mai facă.

Atunci toţi au început să se roage şi să citească împreună Acatistul Cuviosului Serafim.

«Bucură-te, în nevoi şi împresurări Grabnic Ajutătorule,

Bucură-te, mai înainte văzătorule al celor ce vor să fie,

Bucură-te, înainte văzătorule şi mustrătorule al greşalelor celor ascunse,

Bucură-te, Preacuvioase Părinte Serafime, Mare Făcător de Minuni din Sarov!», - se rugau fierbinte micii pelerini.

Brusc şoferului parcă i s-au deschis ochii aspra problemei din cauza căreia se defectase autobuzul - o defecţiune care de altfel nici nu era foarte semnificativă.

în curând copilaşii bucuroşi, văzând clopotniţa şi bisericile din depărtare au început să strige:

«Diveevo, Diveevo! Iată că şi noi am ajuns la Sfântul Serafim!»

Atât de grabnic îi ajută Sfântul Serafim pe toţi cei care îi cer ajutorul cu credinţă.

Nici o tumoare malignă nu a mai fost depistată

XeniaAndreevna K., din oraşul Balaşiha, regiunea Moscova, povesteşte:

Miomul pe care îl aveam a generat creşterea unui nodul şi după intervenţia de extirpare au apărut şi alte complicaţii. Atunci când eram în spital, ceva din interior îmi spunea că trebuie să mă rog Cuviosului Serafim de Sarov.

In spital mi-au făcut şi alte investigaţii şi mi s-a spus că s-a depistat o tumoare malignă.

După externarea din spital, soţul m-a însoţit la mănăstire şi lângă icoana Cuviosului Serafim am citit Canonul şi Acatistul, m-am rugat pentru ajutor şi vindecare.

După aceasta, hemoragia s-a oprit.

înainte de a pleca la spitalul oncologic am plecat din nou cu soţul la Diveevo, la Cuviosul Serafim de Sarov.

La mănăstire am citit Canonul, Acatistul, m-am rugat Sfântului Serafim pentru vindecare, m-am mărturisit şi am primit Sfintele Taine.

Când am mers la spitalul oncologic, rezultatele analizelor au fost bune, nici o tumoare malignă nu a mai fost depistată.

Aşa m-a vindecat Batiuşca Serafim de această cumplită boală, m-a susţinut în unul din cele mai grele momente ale vieţii. Pentru toate îi sunt recunoscătoare.

Vindecarea mâinilor

Călugăriţa I. a simţit ajutorul Cuviosului Serafim de două ori, atunci când o dureau mâinile.

în anul 1994 stăteam lângă îngrădirea de la moaştele Cuviosului Serafim şi o bătrânică, când ieşea, mi-a lovit mâna atât de puternic, încât s-a umflat şi spre seară s-a înroşit.

Cel mai mult a avut de suferit degetul mare, iar eu trebuia urgent să termin veşmintele pe care le coseam pentru un episcop.

Mi-am uns mâna cu untdelemn de la moaştele Sfântului şi m-am rugat:

«Doamne, dacă este voia Ta ca eu să pot termina coaserea veşmintelor, vindecă-mă; dacă nu - voi răbda».

Dimineaţa m-am trezit cu gândul:

«Trebuie să fug repede la ascultare».

Şi imediat mi-am adus aminte că mă durea mâna. Dar privind mâna am obser-

vat că roşeala şi umflătura au dispărut. Am uns mâna încă o dată cu ulei sfinţit şi spre seară nu mai simţeam nici o durere.

Altădată am avut luxat cotul stâng, iar medicul ortoped mi-a spus că mâna treptat se va usca. Şi, cu adevărat, mâna stângă devenea mai subţire decât dreapta, iar eu, de obicei, cu această mână spălam borcanele, căd mâna dreapta nu încăpea în ele.

în fiecare zi surorile mergeau la izvorul Cuviosului Serafim. Mie îmi era frică să mă scald, dar ele încercau să mă convingă.

îmi doream şi eu să mă vindec şi am început să mă scald în izvor. Aşa a trecut o jumătate de an.

Nu am observat când mâna dreaptă a devenit la fel ca şi stânga. Mi-am dat seama atunci când ea a început să nu mai încapă în borcan, astfel că mâinile au devenit la fel.

Acest lucru s-a întâmplat în anul 1993.

XVI

Piciorul s-a vindecat!

Valentina Vasilievna P., în urma rugăciunilor către Cuviosul Serafim, a primit o vindecare minunată la 4 noiembrie 1995. Ea scrie:

″ La pidorul stâng mi s-a format un tromb (cheag de sânge format în venă sau în arteră n. red.). Viaţa îmi atârna de un fir de aţă.

La serviciu mi s-a propus un pelerinaj la Diveevo, dar nu am reuşit să mă înscriu în lista celor care vor pleca, deşi simţeam că trebuie să merg neapărat la Cuviosul Serafim.

Cu o compresă pe pidor, am încălţat bocancii copilului şi am plecat către autobuz, iar acolo mi-au spus:

„Urcaţi, mai avem un loc".

Slavă ţie Doamne!

Am ajuns. Gram cazată în hotelul amplasat după izvorul icoanei Maicii Dom-

nului din Kazan şi la slujbă mergeam pe jos.

M-am închinat moaştelor Cuviosului Serafim.

M-am întors acasă, am scos bandajele - şi minune adevărată - piciorul s-a vindecat!

îţi mulţumesc Cuvioase Părinte Serafime! Iartă-mă pentru păcatele şi neputinţele mele şi fii mereu cu noi».

Durerile au dispărut şi tumoarea a dispărut

încă un caz de vindecare la izvorul Cuviosului Serafim s-a întâmplat cu tânărul Oleg, care locuieşte în oraşul Ceboksarî.

De mult timp suferea de dureri de cap. Datele obţinute în urma investigaţiilor leau permis medicilor să-i depisteze o tumoare şi tânărului i s-a propus o intervenţie chirurgicală. Insă fratele mai mare l-a îndemnat să meargă la izvorul

Cuviosului Serafim.

După scăldarea în izvor, spre seară, durerile au trecut, iar peste o săptămână a dispărut şi tumoarea.

Un tânăr scapă de chelie

Un tânăr suferea foarte mult din cauza pierderii părului şi a cheliei formate. Nid nu mai voia să iasă din casă. Verişoara sa din Ciuvaşia, în anii 1991- 1992, a fost la Diveevo şi cu lacrimi s-a rugat Cuviosului Serafim pentru vindecarea lui de această boală.

După trei ani, când s-au reîntâlnit, tânărul avea un păr des şi frumos.

O femeie s-a vindecat de boala de piele de care suferea de 25 de ani

Puterea vindecătoare a izvorului Sfântului Serafim l-a simţit şi locuitoarea oraşului Nijnii Novgorod, Irina Ş.

La 15 octombrie 1994, ea ne-a relatat

că a suferit mai mult de douăzeci şi cinci de ani de o boală de piele - neurodermatita difuză.

La 1 august ea s-a scăldat în izvorul îndepărtat din Ţâganovca, adresând şi o rugăciune Cuviosului Serafim.

Iată că deja sunt trei luni de când boala nu o mai chinuie, deşi anterior medicii au avertizat-o că boala este practic incurabilă.

Un tânăr scapă de chelie

Un tânăr suferea foarte mult din cauza pierderii părului şi a cheliei formate. Nici nu mai voia să iasă din casă. Verişoara sa din Ciuvaşia, în anii 1991- 1992, a fost la Diveevo şi cu lacrimi s-a rugat Cuviosului Serafim pentru vindecarea lui de această boală.

După trei ani, când s-au reîntâlnit, tânărul avea un păr des şi frumos.

O femeie s-a vindecat de boala de piele de care suferea de 25 de ani

Puterea vindecătoare a izvorului Sfântului Serafim l-a simţit şi locuitoarea

oraşului Nijnii Novgorod, Irina Ş.

La 15 octombrie 1994, ea ne-a relatat că a suferit mai mult de douăzeci şi cinci de ani de o boală de piele - neurodermatita difuză.

La 1 august ea s-a scăldat în izvorul îndepărtat din Ţâganovca, adresând şi o rugăciune Cuviosului Serafim.

Iată că deja simt trei luni de când boala nu o mai chinuie, deşi anterior medicii au avertizat-o că boala este practic incurabilă.

O femeie s-a vindecat de o formă complicată de gripă

Ecaterina Pavlovna din localitatea

Satis, regiunea Nijnii Novgorod, după ce a suferit de o formă complicată de gripă a avut de suportat şi o complicaţie a acesteia - i s-a închis un ochi.

Nimic nu o ajuta.

S-a adresat spitalului republican, dar medicii nu au putut să o vindece.

Atunci a plecat la Diveevo. S-a închinat moaştelor Cuviosului Serafim şi imediat s-a vindecat de neputinţa sa.

L-a sunat pe medicul la care s-a tratat, iar el nu a crezut-o:

«Este imposibil!»

Un băieţel de 10 ani se vindecă de artrită

Andrei B, un băieţel de 10 ani din

localitatea Samara, a venit la Diveevo împreună cu părinţii.

Copilul abia putea merge, fiindcă suferea de artrită reumatoidă.

L-au atins de câteva ori peste spate cu toiagul Cuviosului şi de câteva ori a trecut peste Canelura de la mănăstire (şant din zona Mănăstirii Diveevo n. red.).

Prima dată a mers foarte greu, din când în când aşezându-se pe un scăunel. A doua oară deja a trecut fără a se aşeza.

Acum aleargă!

Tripla bucurie a unei familii

Ziarul raional din regiunea Vladimir în data de 3 august 2006 a relatat despre tripla bucurie a familiei Kamenski:

în familia din Vladimir s-au născut doi băieţii şi o fetiţă. Conform statisticii este un caz la 6.500 de naşteri. Ultimii tripleţi s-au născut în Vladimir cu patru ani în urmă.

Irina şi Dimitrie erau căsătoriţi de 11 ani, iar pentru a fi fericiţi cu adevărat le lipsea doar bucuria de a fi părinţi.

Vizitele la medici nu aduceau nici un rezultat: analizele erau bune, dar Irina nu rămânea însărcinată.

Atunci cineva le-a recomandat soţilor să facă o călătorie la locurile sfinte - la Diveevo.

Acolo s-au scăldat în izvor şi s-au rugat la moaştele Cuviosului Serafim. A trecut puţin timp şi Irina i-a spus soţului despre vestea minunată. La ecografie soţii

au aflat că vor avea tripleţi.

Vindecarea unei femei

Mărturia paznicului Nicolai N.:

Pe data de 26 iunie, la ora 21.35, în timpul schimbului meu de lângă porţile de est ale Mănăstirii, am auzit un urlet asemenea celui de lup care venea din direcţia Canelurei (şant din zona mănăstirii Diveevo n. red.).

Mai târziu am înţeles că urla o femeie de vreo 55-60 de ani, care era condusă de doi bărbaţi. Femeia încerca să scape din mâinile lor, strigând:

«Daţi-mi drumul, torţionarilor. Prea Sfântă Născătoare, salvează-mă».

Femeia arăta groaznic.

După vreo 15 minute şi-a pierdut cunoştinţa şi a rămas culcată pe Canelură.

Peste puţin timp s-a ridicat singură şi era liniştită, de parcă se trezise dintr-o altă realitate.

însoţitoarele ei, două fete tinere, şi însăşi femeia au îngenunchiat şi au început să se roage.

Martorii acestor evenimente au fost circa 30-50 de oameni. Femeia vindecată era din grupul pelerinilor de la Bel- gorod.

în ajun văzusem că atunci când se închina moaştelor Cuviosului Serafim ea horcăia.

Rinichiul nu a mai fost extirpat

Galina Gherasimovna din Moscova povesteşte:

Soţul meu trebuia să fie supus unei intervenţii chirurghicale de extirpare a rinichiului.

în această perioadă, în oraşul Kazan, unde locuiam atunci, a fost adusă de la Diveevo icoana Cuviosului Serafim. Existau foarte multe persoane care doreau să se închine Sfintei Icoane. Am stat la coadă câteva ore.

Eu am luat o iconiţă a Sfântului şi împreună cu ea m-am închinat celei aduse de la Diveevo.

Apoi am adus această iconiţă la spital şi am pus-o sub perna soţului.

A doua zi a avut loc intervenţia chirurgicală, ea a decurs foarte bine, încât şi rinichiul a putut fi păstrat.

Soţul este acum sănătos.

Nu m-a mai durut spatele

V. L. din Moscova îşi aduce aminte:

Mă durea foarte tare spatele, nici să dorm pe spate nu puteam.

La un pangar ortodox am observat că se formase un rând de pelerini care aşteptau să se închine la pantofiorul Cuviosului Serafim.

Am rugat să ţină puţin pantofiorul pe spatele meu.

Imediat am simţit o fierbinţeală şi o uşurare.

De atunci, spatele nu m-a mai durut.

Aceasta s-a întâmplat în anul 2005.

Batiuşca, ajută-l pe fiul meu

Marina din oraşul Irkutsc:

La 11 ianurie 2001, în familia noastră s-a născut primul copil — fiul Vanea. S-a născut prematur, cântărea doar 780 g, având 30 cm (la 29,5 săptămâni).

Medicii ne-au spus că copiii născuţi la această vârstă nu trăiesc mult sau că pot avea paralizie cerebrală, sindromul Down şi altele.

Nici măcar nu i-au înregistrat naşterea şi ne-au zis că trebuie să aşteptăm şapte

zile să vedem dacă va supravieţui sau nu.

Eu în aceste momente mă aflam la reanimare şi mă rugam tuturor sfinţilor.

După o rugăciune fierbinte cu lacrimi pentru fiul nostru, mi-a apărut Domnul, puţin mai târziu Maica Domnului, iar apoi şi Cuviosul Serafim.

Eu i-am spus:

„Batiuşca, ajută-1 pe fiul meu, roagă-te pentru el".

Iar el mi-a răspuns cu un glas blând:

„Fiica mea, toţi ne rugăm".

Slavă Domnului, fiul nostru Vanecica are deja opt ani şi merge în clasa întâi.

Durerile au dispărut

Veaceslav E. din oraşul Minsk, poves-

teşte:

în luna august 2007, am fost pentru prima dată într-un pelerinaj şi, cel mai important, a fost că această călătorie m-a adus la Diveevo, la minunata Mănăstire de maici Sfânta Treime a Cuviosului Serafim.

Trei zile am participat la slujbele mănăstirii împreună cu un grup de pelerini, m-am închinat cu evlavie moaştelor Cuviosului Serafim, seara am mers cu maicile la Sfânta Canelură (un şanţ care s-a făcut după paşii făcuţi de Maica Domnului), iar două seri la rând m-am rugat să fiu vindecat de slujitorii bisericii cu toiagul Cuviosului Serafim.

înainte, după orice efort fizic mă durea foarte tare spatele şi articulaţia şoldului.

Tot drumul din Belarus şi până la Mănăstirea Diveevo am simţit o durere apăsătoare în spate.

M-am scufundat în izvoarele tămăduitoare ale Cuviosului Serafim şi ale Sfântului Marelui Mucenic Panteli- mon, iar la drumul de întoarcere am observat că durerile au dispărut.

De atunci am uitat de spatele bolnav, lucrez mult în grădină şi fac cu drag metanii mari.

Slavă Lui Dumnezeu pentru toate!

Cuvioase Serafime, pleacă mai bine tu cu ea

S-a întâmplat la începutul anilor 90, îşi aduce aminte călugăriţa M.

Am primit binecuvântare să plec să cumpăr materiale necesare pentru lucrările de reabilitare ale mănăstirii.

înainte de plecare am intrat la maica Mărgărită (Lahtionov) cu rugămintea să se roage pentru mine şi călătoria pe care urma să o fac. Ea, adresându-se icoanei Cuviosului Serafim, i-a spus:

«Cuvioase Serafime, pleacă mai bine tu cu ea».

Călătoria a fost foarte reuşită. Noi am adus toate cele necesare, iar după un timp, la aceleaşi depozite a plecat o altă soră de-a noastră, iar la unul dintre depozite a fost întrebată:

«Dar unde e matuşca care era însoţită de un bătrânel în opinci?»

"Noi suntem copiii tăi"

Irina Kareliskaia, directoarea şcolii olimpice din oraşul Nijnii Novgorod povesteşte:

în iulie 2005 s-a desfăşurat a doua ediţie a spartachiadei de vară a elevilor.

Echipa regiunii Povoljie de polo de apă, formată din adolescente, disputa meciul pentru locul trei cu echipa oraşului Kirişi din regiunea Leningrad.

Meciul era foarte încordat, cele două echipe fiind aproape egale.

în ultimul moment m-am rugat în gând, adresându-mă Cuviosului Serafim:

„Noi suntem copiii tăi, ajută-le pe

fetiţele din Nijnii Novgorod".

în ultimul minut fetele au marcat punctul care le-a adus victoria.

După acest med, noi am plecat cu toată echipa să-i mulţumim Cuviosului Serafim la Diveevo».

Mierea a apărut ca prin minune

Se apropia ziua de 14 august, când are loc binecuvântarea mierii, iar la Schitul unde se afla prisaca de albini nu era miere.

în ajunul sărbătorii Cuviosului Serafim, stareţa Schitului a oftat:

«Batiuşca, surorile aşteaptă mierea, iar la noi stupii sunt goi...»

A doua zi, ca prin minune, a apărut

mierea. Surorile au adunat un vas de circa 60 de litri.

în următoarea zi încă un vas.

Şi aşa şase zile la rând.

Un apicultor cu experienţă a spus că aşa ceva nu se poate întâmpla, deoarece în această perioadă nu se mai adună miere.

"Alexei e în Rai"

O femeie a povestit că după ce şi-a pierdut copilul îi era foarte dor de el. Un an întreg a petrecut în lacrimi şi nicicum nu-şi putea găsi liniştea.

într-o noapte a avut un vis: a visat cerul senin şi pe el chipul Cuviosului Serafim.

Batiuşca i-a spus cu blândeţe:

«Alexei e în Rai. Nu mai plânge».

S-a trezit din somn cu bucurie şi pace în suflet.

Vindecarea varicelor

O pelerină din Moscova, care vizita mănăstirea, a luat ulei de la moaştele Cuviosului Serafim.

Nişte prieteni o rugaseră să cumpere o carte despre Mănăstirea Diveevo. Ea a luat o carte despre ucenicele Cuviosului Serafim.

în drum spre casă a hotărât să citească cartea şi a deschis-o la pagina unde Cuvioasa Maria Ivanovna îndemna ca locul bolnav să fie uns cu ulei în formă de cruce şi apoi sub formă de cerc.

A hotărât să facă şi ea aşa.

Până la pelerinaj, pelerina suferea de

varice, această boală fiind însoţită şi de mâncărimi puternice.

După ce a folosit ulei câteva zile a simţit o uşurare. Uleiul i-a ajuns pentru două săptămâni.

De atunci picioarele nu o mai dor.

S-a vindecat de cancer cu pesmeţii Sfântului Serafim

Călugăriţa M. ne-a relatat că la un pangar ortodox, o familie a cumpărat Pesmeţii Sfântului Serafim. Cu ei au hrănit-o pe fiica lor care avea cancer şi fetiţa s-a vindecat cu ajutorul acestor pesmeţi.

Un băieţel sau o fetiţă?

în anul 2007, în ziua pomenirii Cuvioasei Alexandra, la biserica unde se păstrează moaştele ucenicelor Cuviosului Serafim a venit o femeie şi a rugat-o pe călugăriţa de la pangar, care fusese tunsă şi ea în călugărie cu numele Alexandra, să ia de la ea o cruciuliţă şi un lănţişor de aur şi să le pună la icoana Cuvioasei Alexandra.

Ea a povestit că împreună cu soţul nu aveau copii.

La mijlocul anilor 90 a vizitat Mănăstirea Diveevo împreună cu soţul. S-au închinat la mormintele Cuvioaselor de la Diveevo, care atunci încă nu erau canonizate. Nu cereau nimic anume.

După pelerinaj femeia a avut un vis: a văzut Catedrala Sfintei Treimi, iar în mijlocul acesteia o scăldătoare. S-a apropiat de ea o femeie îmbrăcată în alb şi a întrebat-o:

«Dar ce ai vrea mai mult să aveţi, un băieţel sau o fetiţă?»

«O fetiţă», a răspuns.

Şi cu adevărat, după puţin timp femeia a născut o fetiţă pe care au numit-o Svetlana.

Atunci când ucenicele Cuviosului Serafim au fost canonizate, femeia a recunoscut în una din icoanele Cuvioasei Alexandra, pe acea femeie care a întrebat-o în vis ce ar vrea mai mult - un băieţel sau o fetiţă.

Pelerinajul unei romance la Diveevo[I]

Prima zi la Diveevo

La intrare am avut parte de un control electronic al bagajelor, ca la vamă în aeroport.

Se intra din curte pe o uşă laterală, direct la racla cu moaştele Sfântului Serafim, care în biserică erau situate în stânga altarului, iar lângă era icoana Sfântului. în dreapta se afla icoana Făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Umilenia".

I Am indus acest text pentru ca cititorul care nu a avut ocazia să ajungă în Rusia să aibă o imagine mai actuală a locurilor binecuvântate în care a trăit Sfântul Serafim de Sarbv. (n. ed)

Am stat la rând cam peste o oră, totul mergea bine, după care am intrat în biserică printr-o uşă mică, păzită de doi oameni.

Am cumpărat lumânări de la pangar, o icoană cu Sfântul Serafim şi una cu Maica Domnului „Umilenia", după care am dat pomelnic pentru fiica mea, dar nu a fost acceptat din cauză că, în Rusia, dacă nu ai numele unui sfânt sau sfântă, ei nu te pomenesc. La numele de Manuela, maica a deschis nişte caiete şi verdictul a fost că nu poate să treacă pe pomelnic.

Apoi am plecat cu una din persoanele din grup la hotel şi i-am spus doamnei de la cazare că vrem să rămânem peste noapte, aşa că ne-a scris pe un bilet două adrese.

Eu i-am zis persoanei cu care eram să

o luam pe strada cea mai apropiată, dar ea a zis că nr. 200 poate fi departe şi m-a pus să o aştept până găseşte strada. Dar trecuse timpul şi nu mai venea. Atunci a trecut o doamnă care mi-a creat impresia că parcă am mai văzut-o undeva. M-a întrebat dacă mă cheamă Sofia, iar eu i-am spus că da. Atunci mi-a făcut semn pe unde să o iau şi, la un moment dat, m-am întâlnit cu o tânără care, aflând că simt din România, a sunat o cunoştinţă pentru cazare, româncă, la rândul său.

Mă gândeam pe unde umblă persoana cu care eram şi, la un moment dat, a apărut la fix în lungul străzii. Am luat un taxi şi am mers la adresă şi ne-am întâlnit cu o altă româncă. Aceasta ne-a spus că la Diveevo sunt mulţi români. Avea cazare la etajul casei, iar după ce ne-am aranjat

lucrurile m-am întins pe pat, căci eram foarte obosită.

Refăcută parţial după somnul de după-amiază, am plecat cu tot grupul la izvoarele vindecătoare, care se aflau pe aceeaşi stradă. Am făcut baie în izvorul Sfântului Pantelimon, apoi la izvorul Maicii Domnului „Kazanskaia". Apa avea vreo 4 grade Celsius, aşa că ne-am făcut trei cruci la fiecare scufundare.

Prima seară la Diveevo

Am plecat cu toţii la Vecernie. Am re-intrat în mănăstire cu gândul de a face o mică amintire video.

Am cerut permisiune în gând Sfântului Serafim să filmez puţin înăuntru, căci nu era voie. Am reuşit, dar voiam să filmez şi

din apropierea radei. M-am gândit că paravanul aflat în calea uşii de la intrare spre cele două uşiţe îmi va da siguranţa că voi putea filma fără probleme, dar înainte de a apuca să ridic aparatul atârnat de gât, unul din cei doi gardieni mi-a făcut semn să intru pe uşa mică pe care am ieşit din biserică dimineaţă.

Nu-mi venea să cred cum Sfântul Serafim îmi permite mie să mă mai închin încă o dată fără a sta la coadă. Am ieşit din nou pe acea uşă şi am întrebat dacă pot filma, dar cei doi gardieni mi-au spus că nu e voie. Atund am înţeles că Sfântul Serafim a vrut să mă scape de necazuri, căd poate mi-ar fi fost confiscat aparatul. Cred că de aceea mi-a permis Sfântul Serafim să mă mai închin o dată şi mi-a deschis mintea pentru a-mi da seama că

gardienii aveau îndatoriri stricte.

Apoi am ieşit în curtea spaţioasă a mănăstirii şi m-am plimbat admirând frumoasele aranjamente florale din curte şi din dmitirul aflat lângă mănăstire. Mormintele aveau toate crud din lemn şi toate erau cu pământ înalt faţă de nive-

Iul asfaltului, cu flori pe mijloc şi candele aprinse. Am admirat mănăstirea nouă, care era însă închisă.

După Vecernie, care s-a terminat pe întuneric, am ieşit din curtea mănăstirii prin partea opusă intrării principale, spre drumul Kanafka. Acolo am văzut o icoana a Maicii Domnului „Umile- nia", iar la sfârşitul drumului o cruce de marmură pe care se afla un basorelief al Maicii Domnului, având sfinţi pe cele patru

capete ale crucii. Tot aici era o bisericuţă din lemn, închisă şi ea. Aici se dădeau „posmagii" Sfântului Serafim şi ulei într-o sticluţă.

Drumul Kanafka este un drum aflat lângă mănăstire, având forma literei L şi înconjoară mai multe clădiri ale mănăstirii. Drumul se află la o oarecare înălţime şi este amenajat cu stâlpi de iluminat, aşa că noaptea era destul de luminat.

Pe partea stângă se află clădirile mănăstirii despărţite de spaţii verzi şi copaci, iar în dreapta admiri de sus parcul frumos şi o parte din grădini.

La acea oră, o mare mulţime de oameni a parcurs acest drum făcând o rugăciune specială către Maica Domnului,

care se cheamă „Bogorodişnaia". în chilia Sfântului Serafim s-a găsit chiar o carte cu însemnările unor minuni întâmplate ca urmare a acestei rugăciuni către Maica Domnului.

La jumătatea drumului, la o cotitură, se află o cruce mare cu Mântuitorul Iisus Hristos răstignit. De aici apare o panoramă a întregii Lavre.

După terminarea rugăciunii am mai parcurs o dată drumul, pentru a filma, dar mulţimea se mai rărise. Am mulţumit Maicii Domnului pentru că am avut bucuria să particip la toate acestea, apoi am plecat spre casă, fiind aproape ora 23:00. Aşa a trecut prima zi la Diveevo.

Ziua a doua

Am participat la Sfânta Liturghie în mănăstirea cu moaştele Sfântului Serafim, apoi am mai cercetat şi pangarele din curte care erau la ambele intrări, de unde mi-am cumpărat ulei şi posmagii Sfântului Serafim.

Am mers după aceea în zona corturilor, căd urma să plecăm la izvoarele vindecătoare, unde fusesem cu o zi înainte.

Am făcut baie din nou în cele două izvoare, iar apoi am trecut în partea din spatele lor, unde e amenajat izvorul Maicii Domnului „Umilenia".

Fiecare izvor are un paraclis din lemn, unde sunt icoane şi se pot aprinde lumânări şi se pot face rugăduni către sfântul care poartă denumirea acestuia.

Spre seară am fost din nou pe drumul Kanafka, încheind ziua mai devreme, căd a treia zi era hram.

A treia zi

în ziua de hram, lumea era în curtea Lavrei de dimineaţă. Din păcate, eu am ajuns după ce moaştele Sfântului Serafim au fost transportate în biserica mare.

Era aşteptat Patriarhul Kiril, iar la poarta mănăstirii erau episcopi cu prapori şi cu crucea. în timp ce mi-am căutat un loc mai înalt de unde să pot filma a apărut şi Patriarhul în cântecul clopotelor.

Mi s-a părut remarcabil că în curtea mănăstirii erau foarte mulţi preoţi care se spovedeau, dar totodată şi multă lume care făcea acelaşi lucru.

Corul de maici a cântat foarte frumos.

Smogul de la incendiile de pădure din Rusia era vizibil şi la Diveevo, care era învăluit într-un fel de ceaţă subţire prin care se vedea un frumos soare de august.

Apoi ne-am întâlnit cu restul grupului şi ni s-a transmis ora la care trebuie să ajungem la microbuz pentru a putea pleca la izvorul Sfântului Serafim din pustie, aflat la 20 de kilometri de Diveevo.

După terminarea Sfintei Liturghii, moaştele Sfântului Serafim au fost aduse în mănăstirea unde ne-am închinat lor, iar apoi am intrat şi noi pentru a ne închina icoanei Maicii Domnului Umile- nia, icoana Făcătoare de Minuni care are multe lanţuri de aur cu cruciuliţe de la credincioşii care au fost ajutaţi.

Nu după mult timp am plecat cu microbuzul pe un drum pustiu şi am ajuns într-o parcare mare, unde erau o mulţime de tarabe.

Am intrat într-un paraclis rotund din lemn unde ne-am închinat icoanei Sfântului şi altor icoane aflate acolo, iar apoi am trecut printr-un fel de curte mai lunguiaţă, frumos aranjată cu flori.

în paralel cu izvorul se află o altă icoană în mărime naturală a Sfântului Serafim, la care m-am închinat şi m-am rugat ca baia din izvor să mă scape de durerea de spate, care s-a accentuat înainte de plecarea în Rusia.

Aşa s-a şi întâmplat, durerea de spate a dispărut, chiar dacă numai pentru un timp, reapărând odată cu venirea iernii şi a

frigului.

Când am plecat spre microbuz, pe drum venea un grup de pelerini la izvor, care avea prapori şi icoane cu Sfântul Serafim şi Maica Domnului.

Apoi am plecat la Diveevo pentru a ne lua bagajul şi a prinde Vecernia. După Vecernie, s-a reluat rugăciunea pe drumul Kanafka, la care am participat şi noi.

Am mai zăbovit puţin şi am plecat în zona corturilor, unde am mai apucat să servesc o masă caldă.

Sofia Iuga

Cuprins

VINDECĂRI
MINUNATE

Cărţi apărute la Editura Ortodoxia

1. Părintele Arsenie Boca mi-a schimbat viaţa. Mărturii. Minuni.

2. Părintele Arsenie Boca - Grabnic ajutător. Mărturii. Minimi.

3. Părintele Arsenie Boca ne cheamă la el. Mărturii de la Prislop

4. Părintele Arsenie Boca - Mângâietorul celor necăjiţi. Noi mărturii minunate

5. Sfântul Serafim de Sarov - Vindecări minunate din zilele noastre

6. Maica Domnului Apărătoarea noastră - Noi minuni contemporane

7. Sfânta Matrona din Moscova - Veniţi să-mi povestiţi necazurile voastre

8. Sfântul Nectarie Tămăduitorul din Eghina. Mărturii. Minuni.

9. Andreea Nemeş - Eu am văzut îngeri!

10. Valeriu Gafencu - îndreptar la Spovedanie

11. Noi mărturii despre Părintele Justin

12. Părintele Justin Duhovnicul inimilor - Mărturii şi minuni

13. Vlad Herman - Pelerinajele, poartă spre cer. Prislop. Petru Vodă. Aiud şi altele...

14. Cuviosul Nikolai Gurianov. Un sfânt al zilelor noastre. Viaţa. Mărturii. Minuni.

COMENZI ONLINE:

www.Iibrariaortodoxia.ro

DIFUZARE:

S.C. Supergraph S.R.L.

Str. Ion Minulescu Nr. 36, Bucureşti Tel: 021 - 320.61.19; Fax: 021 - 319.10.84 E-mail: contact@supergraph.ro

VINDECĂRI
MINUNATE

fedprint

4
5